

[Arne Larsen.]

indkøring, må og kan vende tilbage til problemerne og prøve på at få dem løst endnu bedre. Det vil i alle tilfælde mit parti; vi vil meget opmærksomt følge udviklingen, og skulle der være grundlag for at rejse problemerne på ny, tror jeg også, det vil blive gjort.

Der bliver nu i henhold til ændringsforslag nr. 1 pligt for alle hyrevogne til at være forsynet med side- og taglygter og friskilt efter regler fastsat af justitsministeren. Dog er der stadig væk en mulighed for at undtage visse hyrevogne fra denne regel, men jeg må dog gå ud fra, at det kun bliver i undtagelsestilfælde, f. eks. i tyndt befolkede egne, hvor en hyrevogn erhvervsmæssigt udnyttes til andet formål, og kun sådanne steder.

Ændringsforslag nr. 2 er ganske kort en konsekvens af ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 3 vil jeg gerne lige opholde mig en lille smule ved. Herefter skal justitsministeren fastsætte regler om kontrollen med taxametre. Den er ganske vigtig, denne regel. Som der står i betænkningen, er ændringen kun af redaktionel art, men det ville være meget ønskeligt, om kontrollen med taxametre blev gjort en hel del mere effektiv, end den faktisk er i dag. Der sker nemlig desværre alt for mange misbrug, som også hr. Otto Mørch var inde på. Derfor ville det være interessant at høre af justitsministeren, hvilke regler ministeren vil udarbejde i så henseende, og det ville måske endda være ønskeligt, at vi fik lejlighed til et kort samråd mellem anden og tredje behandling for lige at drøfte kontrollen med taxametre lidt mere grundigt.

Ændringsforslag nr. 4 er jo en hel omredigering af det oprindelig stillede forslag til § 73 a. Det vigtigste i dette ændringsforslag er, at justitsministeren udfærdiger et normalregulativ for hyrevognskørsel, herunder om hyrevognes indretning, udstyr og benyttelse samt om fastsættelse af maksimaltakster for kørslen, men der er en afgjort stor svaghed ved denne paragraf om udarbejdelse af normalregulativ, nemlig at det kun skal gælde i kommuner med indbyggertal på 25.000 og derover. Vi havde ønsket, at dette regulativ var blevet landsomfattende, at det skulle være gældende i alle kommuner, men i de kommuner, som har et indbyggerantal

på under 25.000, kan kommunalbestyrelserne selv afgøre, om de vil gennemføre et hyrevognsregulativ. Vi kunne som sagt have tænkt os, at det skulle have været landsomfattende, eller i det mindste at indbyggertallet var blevet væsentlig lavere.

Hyrevognsregulativet skal indeholde normalregulativets bestemmelser, men kan derudover indeholde bestemmelser med hensyn til vognenes størrelse, indretning og benyttelse, som hensynet til publikum kræver. Det er meget at håbe, at kommunerne er vågne på dette område, og at de er sig deres ansvar bevidst, især i de større byer, for jeg tror, at hensynet til befolkningen som helhed, hensynet til turisterne gør, at man må prøve på at få en ensartet standard for vore hyrevogne ud over landet; der er et alt for stort spring her, og jeg synes, det var ønskeligt, om kommunerne skærpede deres krav til hyrevognenes standard.

I hyrevognsregulativet opretholdes de særlige bestemmelser for droscher; det er meget vigtigt, at kommunerne iagttager disse bestemmelser og giver droscherne de rettigheder, som de bør have, når de samtidig pålægges en række væsentlige og afgørende pligter, bl. a. at opretholde en høj standard i vognparken og at gennemføre en tilfredsstillende publikumsservice. Også her må kommunerne efter min opfattelse medvirke aktivt for at få virkelig gode droscheordninger de forskellige steder.

Ændringsforslag nr. 5 rummer et nyt princip, der indføres for at forhindre alle mulige ulovlige og illegale hyrevognsholdepladser; der gives kommunerne adgang til at oprette holdepladser og oprette holdepladser af sekundær art, således at det selvfølgelig fortsat er droscherne, som har adgang til de centralt beliggende holdepladser. Endvidere bliver der mulighed for ved politiets hjælp og dér, hvor politiet skønner det ønskeligt, at oprette fælles kaperrækker for både droscher og andre hyrevogne.

Med disse regler skulle der være mulighed for en vis retfærdig regulering, så der ikke bliver alt for meget krig på kniven, som vi har set det ved mangfoldige lejligheder; hr. Otto Mørch kunne jo f. eks. berette om, hvad der nylig havde fundet sted i Randers.

Normalregulativet er efter min mening en meget vigtig sag, og der har været forhand-